

DZIEŃ IV (16 stycznia) - □ Apostoł Ojca Przedwiecznego

FRAGMENT PISMA ŚW.

Z Ewangelii według św. Jana (17, 1-5)

Jezus, podniósłszy oczy ku niebu, rzekł: „Ojcze, nadeszła godzina. Otocz swojego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył i aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad każdym człowiekiem dał życie wieczne wszystkim tym, których Mu dałeś. A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa. Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi przez to, że wypełniłem dzieło, które Mi dałeś do wykonania. A teraz Ty, Ojcze, otocz Mnie u siebie chwałą, którą miałem u Ciebie wpierw, zanim świat powstał”.

Z PISM ŚW. WINCENTEGO

Przykazanie zaś miłości, które wszystkim nakazuje wielbić i ponad wszystko kochać Boga, a bliźniego swego miłować jak siebie samego, zobowiązuje nas również do starania się wszelkimi możliwymi sposobami o wieczne zbawienie tak swoje, jak i bliźniego. Staje się to jeszcze bardziej oczywiste, gdy przypomnimy sobie to, co mówi Duch Święty: „Każdemu z osobna dał Bóg rozkazanie o bliźnim jego”. Każdemu więc Bóg przykazał się troszczyć o wieczne zbawienie bliźniego. A ponieważ w wypełnianiu tego przykazania winniśmy naśladować Jezusa Chrystusa, który jest Apostołem Ojca Przedwiecznego, przeto życie Jezusa Chrystusa, będące Jego apostołstwem, ma być dla każdego wzorem apostołstwa. A że wszyscy są wezwani i, co więcej, zobowiązani do naśladowania Jezusa Chrystusa, przeto wszyscy powołani są do apostołstwa stosownie do swojego stanu i zawodu. Ale ponieważ nie wszyscy przestrzegają przykazania miłości Boga i bliźniego tak doskonale, jak to przykazał Jezus Chrystus, mówiąc: „Bądźcie doskonałymi, jak Ojciec wasz Niebieski jest doskonałym”, stąd też nie wszyscy zasługują na miano „apostoła”. Jednak miłość Pana naszego Jezusa Chrystusa pobudza każdego człowieka do czynów apostołskich, aby każdy mógł zasłużyć na miano „apostoła” i zdobyć zasługę oraz cieszyć się chwałą, dzięki wstawiennictwu Królowej Apostołów, Najświętszej Maryi.

(Wybór Pism, t. I, s. 39)

Chwila refleksji w ciszy.

MODLITWA DNIA

P. Panie, nasz Boże, Ty objawiłeś nam Umiłowanego Syna Twojego Jezusa Chrystusa jako Apostoła posłanego przez Ciebie dla dokonania dzieła naszego zbawienia. On to za sprawą Ducha Świętego stał się człowiekiem, narodził się z Maryi Dziewicy i był do nas podobny we wszystkim oprócz grzechu. Ubogim głosił dobrą nowinę o zbawieniu, jeńcom wyzwolenie, a smutnym radość. Aby wypełnić Twoje postanowienie, wydał się na śmierć krzyżową, a zmartwychwstając, zwyciężył śmierć i odnowił życie, abyśmy żyli już nie dla siebie ale jedynie ku Twojej chwale. Wdzięczni za tak wspaniały dar Twojej miłości, z dziecięcą ufnością ośmielamy się Ciebie prosić (o... oraz) o łaski, których nam potrzeba. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.